

Zpravodaj města Černovice a okolí

Černovicko

ČERVENEC–SRPEN

Cena 15,- Kč

č. 4

2024

Úvodník starosty města

Hezké čtení, milí konzumenti pravidelných novinek z našeho města. Dnešní úvodník se bude řídit doporučením, aby navodil městskou atmosféru, a troufám si prohlásit, že bude mířit přímo do srdce. Přesněji se do města už strefit nelze. Zabodneme svou pozornost přímo do středobodu naší obce a do nejjasnější dominanty. Do věže.

Zpravodaj vychází začátkem července, věřím tedy, že ho budete v ruce držet už v okamžiku, kdy kolem naší věže nebude lešení.

A vy uvidíte krásně opravenou, a také jinak barevnou věž.

Celý můj život si pamatuji věž růžovou. Jako asi úplně všichni (přiznávám, že jsem nepátral po tom, jak dlouho je už naše hláska růžová, nicméně jako starosta a ne historik si mohu tuto nevědomost dovolit). Proč tedy ta náhlá změna?

Asi byste se nespokojili s vyjádřením, že změna je život, že?

On ten prvotní impuls pro změnu barvy vycházel z jedné velmi staré pohlednice, kde byla barevnost věže jiná. Věž byla ve žluté barvě.

Když jsme se rozhodli věž opravit (nečerpáme na tuto opravu žádné dotace, město ji hradí zcela ze svého), bylo nutné nejen vybrat firmu, ale také konzultovat záležitost s památkáři. Věž má památkovou ochranu a jejich vyjádření je nutné.

Na společném jednání seděli u stolu kromě mě a dalších zaměstnanců města i zástupci zhotovitele a zástupci NPÚ z Telče (i regionálně z Pelhřimova). Je kouzelné, jak má každé řemeslo svá specifika. Své řemeslo (tedy politiku) vnímám jako neustálé postrkování věcí, aby se staly. Ti neopravdovější řemeslníci na jednání, trochu zaprášení a umazaní od malty, ti trochu s obavami čekali na verdikt odborníků a doufali, že zadání bude jasné a jednoduché, že přijde rychle a nebude to práce zdržovat. A odborníci na historii se těšili, až vylezou na lešení a se škrabkami a kladívky se podívají, co že to kdysi na té fasádě vlastně bylo za barvu.

Resumé byste dnes už měli vidět. Historicky daleko správnější a přesnější jsou okrové barvy (protože v minulosti moc jiných trvalých barev neuměli použít), a vracíme se i k původnímu rozložení – světlé okraje,

tmavé plochy. Více to odpovídá i barevnému ladění kostela, stejně jako tomu bylo v minulosti.

A zajímavou perličkou jsou i znaky na jižní zdi věže. Ty znaky jsou dnes vyvedeny v barvě fasády, do barvy byly upraveny amatérsky v sedmdesátých letech (snad..). Při pohledu z blízka je na nich vidět i jakási naivita minulých štukatérů, kdy se erb na pravé straně věže už tomu opravdovému znaku rodu Martin Enrique Paradis de Eschaide de la Saga už podobá opravdu jen vzdáleně. Jak poznamenal jeden z památkářů, ti heraldičtí lvi vypadají spíš jak veverky.

Růžová věž je tedy minulostí. Toto vyjádření používáme, když chceme prohlásit, že něco skončilo, ale tady ho vnímejme šířeji – i růžová věž je součástí naší minulosti, předtím byla nějaká, a teď je zase jiná. Možná se jednou někdo třeba za 100 let k růžové barvě vrátí, nebo nahradí jehlanovou střechu barokní bání, to všechno je možné. Nic není na věky, a jen mrtvá města se nemění.

Protože změna je život.

Hezké čtení zpravodaje vám přeje

Jan Brožek, starosta města Černovice.

Vítězství v soutěži Zelená obec roku nad 1000 obyvatel

Nestává se to často, že bychom něco vyhráli, a tady dokonce v rámci celé ČR. Proto chci moc poděkovat všem, kteří se na tom podílejí.

Naše město bylo vyhlášeno **Zelenou obcí roku nad 1000 obyvatel**. Měl jsem tu čest převzít ocenění na slavnostním večeru přímo z rukou ministra pro životní prostředí Petra Hladíka, a mísily se ve mně pocity radosti i vědomí, kolik práce nás ještě čeká (rozhodně totiž nemám pocit, že bychom měli všechno hotovo, naopak – zejména v péči o krajinu je to nejdůležitější ještě před námi).

Neznám přesné hodnocení, ale z kusých informací vím, že komise ohodnotila kladně všechno, na čem jsme roky pracovali. Zadržování dešťové vody v nádržích pod naším náměstím, používání propustných povrchů bylo jedním z nich. Kladně hodnotili i naše úsporné veřejné osvětlení, které je navíc dobře navrženo tak, aby nezpůsobovalo světelný smog. Zkuste si někdy vylézt v noci nad Černovice, uvidíte, že směrem nahoru míří jen minimum světla. Dále byla kladně hodnocena fotovoltaika, kterou máme už více než 10 let na naší škole, to, že používáme elektromobily i to, že máme vlastní místní energetickou koncepci. Možná ani nevíte to, že naše město spolupracuje na výzkumných projektech s CzechGlobe, organizací Akademie věd ČR, zaměřující se na klimatické změny, nicméně i to nám přineslo kladné body. Nezapadlo ani odpadářství a naše práce na vodohospodářské infrastruktuře, kdy se snažíme opravovat a propojovat naše zdroje i místa spotřeby. Pochvalu jsme dostali i za omezení jednorázových kelímků na akcích, Ekoškolu a další aktivity.

Nic by se nedařilo bez spolupráce. Děkuji vstřícným zastupitelům města dnes i v minulosti, a i těm dalším, kteří spíše než na rozhodování pak už pracují na vykonávání - ať už jde o zaměstnance úřadu, spolky a organizace v našem městě, ale i od jinud (SOMPO a.s.). Je to klika, když máte kolem sebe profesionály i nadšence.

A díky také ČSOB, která mi na cestu domů kromě pěkné pamětní smaltované cedule přibalila i poukaz na 300.000,- Kč. To jsou peníze, které nám ještě nikdy nikdo nedal, jen tak za to, že jsme v něčem dobří.

Jsem na ocenění Zelená obec roku pyšný, a jsem rád, že ho naše město získalo. Protože je na něm vidět, že ochrana přírody může jít samozřejmě

ruku v ruce s praktickými řešeními, které šetří peníze i čas, a v dlouhodobém horizontu přináší další a další benefity. Myslím, že naše město je na tom lépe než před lety, a část z toho je i díky tomu, že se nebojíme otevřít se novým nápadům.

Ochrana přírody není o žádném poroučení větru dešti. Je to velmi konzervativní záležitost, protože při ní chráníte takový ten idealizovaný svět, ve kterém tak nějak přirozeně chceme všichni žít. Kde plavou ryby v potoce a můžete se projít do lesa, cestou potkáte pět druhů motýlů a z vyhlídky se díváte na úrodnou krajinu, která nám poskytuje to, co potřebujeme.

Díky vám všem, kteří jste se o to zasloužili!

Jan Brožek, starosta města Černovice, Zelené obce roku 2024

INFORMACE ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA ČERNOVICE ve dnech 14. 5. a 19. 6. 2024

XXXX-případná anonymizace části zápisu z důvodů ochrany osobních údajů (GDPR)

Do úplného znění zápisu ze zasedání zastupitelstva mohou u Městského úřadu Černovice nahlédnout občané města Černovice starší 18 let s trvalým pobytem ve městě Černovice, fyzické osoby starší 18 let vlastníci nemovitost na území města Černovice, a cizí státní občané starší 18 let s trvalým pobytem ve městě Černovice, o nichž tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

Přehled usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Černovice konaného dne 14.5.2024

Zastupitelstvo města Černovice schvaluje:

- rozpočet ZŠ a MŠ Černovice na rok 2024
- mimořádný příspěvek pro ZŠ a MŠ Černovice 400.000,- Kč na pokrytí mimořádných výdajů v roce 2024
- převod zisku ZŠ a MŠ Černovice za rok 2023 ve výši 26.247,-Kč do fondu odměn a 236.225,25,-Kč do rezervního fondu
- účetní závěrku ZŠ a MŠ Černovice za rok 2023
- odpisový plán ZŠ a MŠ Černovice na rok 2024
- poskytnutí jednorázové dodatečné slevy XXXX ve výši 100.000,- Kč dle kupní smlouvy ze dne 21.5.2021 a stanovuje poplatek za případné budoucí připojení na kanalizaci ve výši 50.000,- Kč
- vstup města Černovice do dobrovolného svazku obcí Sdružení měst a obcí Úzkokolejka
- uzavření smlouvy o vytvoření svazku obcí s názvem Sdružení měst a obcí Úzkokolejka včetně Stanov dobrovolného svazku obcí Sdružení měst a obcí Úzkokolejka, které tvoří přílohu č. 1 této smlouvy, dle předloženého návrhu
- starostu města Černovice jako zástupce do orgánů, případně do funkcí v těchto orgánech, Sdružení měst a obcí Úzkokolejka, se sídlem Nádražní 203/II, 377 01 Jindřichův Hradec

- uzavření smlouvy o zřízení služebnosti č.: PVL-806/2024/SML//412409 s Povodím Vltavy, s.p.
- uzavření Dodatku č. 1 ke Smlouvě o úvěru č. 2023015862

Zastupitelstvo města Černovice bere na vědomí:

- seznam vyřazeného majetku ZŠ a MŠ Černovice
- informace o projektu na dětskou skupinu
- informaci o úpravě dopravního řešení a souhlasí s jejich realizací
- výsledek výběrového řízení na vybudování přírodní zahrady při ZŠ a MŠ Černovice a pověřuje starostu podpisem smlouvy s firmou Vladimír Najman (nabídková cena 360.388 Kč včetně DPH)

Přehled usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Černovice konaného dne 19. 6. 2024

Zastupitelstvo města Černovice schvaluje:

- nákup uklízacího stroje Uniprof M a příslušenství od firmy MAPS HK s.r.o. za nabídkovou cenu 97.724,- Kč
- úhradu nákladů na dopravné pro plavecký a bruslařský výcvik, pořádaný ZŠ a MŠ Černovice ve školním roce 2023/2024
- uhradit mimořádnou opravu traktoru Yanmar za 56.736,-Kč
- uzavření dodatku smlouvy číslo 2 s firmou 1. Kamenická stavební a obchodní firma s.r.o.
- účetní závěrku města Černovice ke dni 31. 12. 2023
- po projednání zprávy Krajského úřadu Kraje Vysočina o výsledku přezkoumání hospodaření města za rok 2023, závěrečný účet města Černovice za rok 2023 bez výhrad
- uzavření smlouvy o zajištění dočasného editorství údajů v DTM s Krajem Vysočina
- pořadí žadatelů pro nabídnutí uvolněného bytu č.10 v DPS Černovice takto: 1. XXXX, 2. XXXX
- ZÁMĚR prodeje části pozemků parc. č. 4959/10 a 187/1 v k.ú. Černovice u Tábora v rozsahu dle žádosti
- ZÁMĚR prodeje části pozemku parc. č. 4946/1 v k.ú. Černovice u Tábora v rozsahu dle žádosti
- prodej pozemků par. č. 2085/4, par. č. 2085/26, par. č. 2085/27, par. č. 2085/38, par. č. 2085/39, par. č. 2161/1, par. č. 2161/5, par. č. 2161/6,

par. č. 2161/7, par. č. 2161/8, par. č. 2161/9, par. č. 2161/10, par. č. 2161/11, par. č. 2161/12, par. č. 2161/13, par. č. 2161/14, par. č. 2161/15, par. č. 4939/1, par. č. 4939/6, které Katastrální úřad pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Pelhřimov eviduje na LV 10001 pro k.ú. Černovice u Tábora a obec Černovice o výměře 2429 m² dle vyznačení na situaci zpracovanou Ing. arch. Holubem v 5/2023

- proplacení motivačního příspěvku ve výši 88.000,- Kč žadatelům XXXX, vzhledem ke splnění podmínek stanovených v článku V.2 kupní smlouvy ze dne 21.5.2021, uzavření smlouvy o zániku předkupního práva pro město Černovice k pozemku parc. č. 2122/4, st. 1108 v k.ú. Černovice u Tábora, uzavření smlouvy o zániku práva zpětné koupě pro město Černovice k pozemku parc. č. 2122/4, st. 1108 v k.ú. Černovice u Tábora
- poskytnutí finančního daru 60.000,-Kč SDH Dobešov

Zastupitelstvo města Černovice bere na vědomí:

- výsledek výběrového řízení na dodávku nábytku do ZŠ, a pověřuje starostu podpisem smlouvy s firmou SKOLATO s.r.o. s nabídkovou cenou 625.033,96 včetně DPH
- informace o postupu prací v hasičské zbrojnici
- schválený závěrečný účet DSO Nová Lípa za rok 2023

Prosba – hry do knihovny

Chtěli bychom doplnit dětskou knihovnu o různé typy her – deskové, karetní, puzzle, hry na ven apod. a proto bychom chtěli poprosit občany, kteří mají doma nepotřebné hry, zda by je nevěnovali do naší knihovny. Našly by zde další využití. Hry mohou být i nekompletní.

Velice děkujeme.

Více informací u p. Železného v knihovně nebo na tel. **601 244 788**,

mail: **knihovna@mestocernovice.cz**

Výsledky voleb do Evropského parlamentu 2024 v Černovicích

Ve 3 volebních okrscích města Černovice přišlo k volbám 476 voličů z celkového počtu voličů v seznamech 1443, což je volební účast 32,99 %.

V následující tabulce jsou uvedeny výsledky za všechny 3 volební okrsky dohromady. Výsledky za jednotlivé okrsky je možné dohledat na webových stránkách www.volby.cz v záložce Výsledky hlasování za územní celky – výběr obce – výběr okrsku.

Pozn. V tabulce jsou uvedeny jen ty strany, které získaly alespoň jeden hlas.

Strana	Platné hlasy		
číslo	název	celkem	v %
3	SPD a Trikolora	18	3,84
4	Mourek – politická strana	2	0,42
5	LEPŠÍ ŽIVOT PRO LIDI	3	0,64
6	PRO – Jindřicha Rajchla	3	0,64
9	PŘÍSAHA a MOTORISTÉ	52	11,11
10	SEN 21 a Volt Česko	1	0,21
11	Česká republika na 1. místě!	1	0,21
12	Strana zelených	3	0,64
13	ČSSD	1	0,21
14	ANO 2011	144	30,76
15	ALIANCE ZA NEZÁVISLOST ČR	5	1,06
16	ANO LEPŠÍ EU S MIMOZEMŠTANY	6	1,28
17	SPOLU (ODS, KDU-ČSL, TOP 09)	82	17,52
19	Svobodní	16	3,41
20	Sociální demokracie	4	0,85
21	Starostové a osobn. pro Evropu	31	6,62
22	HLAS	5	1,06
23	Česká pirátská strana	36	7,69
26	STAČILO!, KSČM, SD-SN, ČSNS	49	10,47
27	DSZ - ZA PRÁVA ZVÍŘAT	2	0,42
28	Volte Pr.Blok www.cibulka.net	2	0,42
30	Levice	2	0,42

Veronika Starková, tajemnice MěÚ Černovice

Nová služba pro občany PEČOVATELSKÁ SLUŽBA MĚSTA ČERNOVICE

Pečovatelská služba je určena seniorům, osobám s chronickým onemocněním, osobám s mentální retardací, osobám se zdravotním postižením, jejichž soběstačnost je snížena věkem nebo nemocí. Pečovatelská služba je zajišťována především v DPS v Černovicích, obyvatelům města Černovice a v jeho místních částech. Provozní doba je v pracovní dny od 7.00 do 15.00. Čas a rozsah pomoci je stanovován individuálně na základě aktuální potřeby uživatele a možnostech poskytovatele. Změnu v rozsahu či četnosti projednává uživatel s pečovatelkou. Uživatelům této služby je poskytována podpora, aby mohli co nejdéle zůstat ve svém vlastním přirozeném prostředí a mohli se zapojovat do běžného života společnosti.

Podle § 40 zákona č.108/2006 Sb., o sociálních službách poskytuje Město Černovice na žádost sociální služby v těchto základních činnostech:

- a) pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu,
- b) pomoc při osobní hygieně,
- c) pomoc při zajištění stravy (i dovoz obědů),
- d) pomoc při zajištění chodu domácnosti,
- e) zprostředkování kontaktu se společenským prostředím.

Podrobné informace včetně žádosti, ceníku a podmínek poskytování pečovatelské služby jsou uvedené na webových stránkách města: <https://www.mestocernovice.cz/rozvoj-a-sluzby/pecovatelska-sluzba/> nebo jsou k vyzvednutí na podatelně MěÚ Černovice. Pro podrobnější informace kontaktujte sociální pracovníci Bc. Dagmar Duškovou (tel. 723 183 330, email: dduskova@mestocernovice.cz).

Veronika Starková, tajemnice MěÚ Černovice

Zprávy z Kraje Vysočina

Na začátku každého úspěchu je tvrdá práce, odříkání a v případě sportovních úspěchů především náročný trénink. Čeští hokejisté jsou mistři světa v hokeji. Skvělá zpráva pro fanoušky, obrovská pocta pro český sport. I za úspěchem české reprezentace je třeba spravedlivě

hledat nelehké začátky sportovní kariéry na regionálních sportovištích. A právě na modernizaci i výstavbu nových městských i obecních sportovišť přispěje Kraj Vysočina ze svého rozpočtu v následujících letech až 670 miliónů korun. Jedná se o rekordní podporu ze strany krajské samosprávy, ke které mají města i obce relativně snadnou cestu. Těším se na projekty, které budeme moci spolufinancovat, a mám radost, že se tak zdravý přístup k životu a aktivní trávení volného času přiblíží dalším tisícům lidí nejen z Vysočiny.

Vysočinskou architekturu obohatily nové stavby. Stavbou Vysočiny jsou opravená Družstevní ulice a nová okružní křižovatka v Kamenici nad Lipou, dostavba biatlonového areálu Vysočina Areny v Novém Městě na Moravě, multifunkční objekt Bohuslavice, oprava státního zámku Telč a oprava penzionu Just v Jimramově.

Letos porota vybírala z 19 nominovaných staveb a kromě hlavní ceny udělila i dalších šest čestných uznání, např. krajské novostavbě sportovní haly VOŠ a SPŠ Žďár nad Sázavou nebo za zdařilou obnovu fasád objektů na jihlavském náměstí sloužících pro expozice Muzea Vysočiny Jihlava.

Kraj Vysočina je dlouhodobě nejčastěji oceňovaným investorem v současně Stavba Vysočiny.

Kraj Vysočina podporuje lokální výrobce potravin a místní zemědělce, kteří budou mít nově možnost své produkty nabídnout na **regionálním tržišti**. Kraj aktuálně doprogramovává online modul, do kterého se budou moci zaregistrovat dodavatelé s provozovnou na Vysočině. Odběrateli budou například školní jídelny, které už teď o produkty projeví zájem a do budoucna se počítá i s domovy sociální péče. Systém začne fungovat už na podzim letošního roku.

Krajský kamenný hospic, který Kraj Vysočina postavil za 76 milionů v Havlíčkově Brodě, zahájí po prázdninách zkušební provoz. První klienty by pak zařízení mohlo přijmout už letos na podzim. Maximální kapacita je osmnáct lůžek pro dospělé a dva pokoje pro děti. Hospic poskytne zázemí také rodinám a blízkým klientů. Provozovat jej bude spolek Mezi stromy.

Přeji vám klidné a slunečné prázdniny. A pokud budete hledat dobré zprávy, najdete je zcela jistě na našem krajském webu. Krásné léto!

Vítězslav Schrek, hejtman Kraje Vysočina

Nové hřiště na zahradě MŠ

V mateřské školce máme na naší zahradě pod školou nové hřiště pro nejmenší děti. Na původním hřišti se podepsal zub času a muselo být z bezpečnostních důvodů odstraněno. Vzhledem k tomu, že vlastníme titul Ekoškola, byly zvoleny prvky z akátového dřeva. Děti se mohou houpat na vahadlové houpačce ve tvaru koně nebo na kruhovém hnízdu. Uprostřed stojí věž “nevěž“, na které se děti učí držet rovnováhu a zdokonalují koordinaci těla, nesmí chybět ani klouzačka. Opracované duté kmeny akátu ztvárňují mravence, které si děti ihned oblíbily. Na síťový výlez se odváží i ti nejmenší a nesmí chybět ani domeček, ve kterém si děti hrají. A nakonec nové lavičky, které obklopují ohniště, kde si s chutí budeme opékat špekáčky. Děkujeme zřizovateli školy za naše hřiště. Není nic hezčího, než vidět spoustu vysmátých a šťastných dětí.

Pavlíková Andrea

Zájezd do Anglie

V neděli 5. května 2024 se naše malá černovická škola vydala na pětidenní pobyt do Anglie.

1. den jsme se procházeli deštivým Londýnem. Navštívili jsme Greenwich, Natural History Museum, St. Paul's Cathedral a udělali si společnou fotku u Tower a Millenium Bridge. Jeli jsme lanovkou, londýnským metrem a nadzemní drahou. Po celém dni si nás vyzvedla hostující rodina a odjeli jsme s nimi domů.

2. den ráno jsme autobusem vyjeli do přímořského města Brighton. Prošli jsme se po historickém mole, navštívili podmořské akvárium a vy-

jeli na 160m vysokou vyhlídkovou věž i360. Odvážnější z nás se vykoupali v moři, my ostatní jsme si alespoň v moři smočili nohy.

3. den jsme navštívili bílé útesy Seven Sisters a rybářské městečko Hastings s pašeráckými jeskyněmi. Večer jsme si zabalili věci a užívali si poslední konverzační večer s anglickou rodinou.

4. den jsme se vrátili opět do Londýna. Milovníci fotbalu se podívali na fotbalový stadion Chelsea FC, kde nám zamával Petr Čech. Prošli jsme se kolem Buckinghamského paláce, rušnými ulicemi Londýna a díky Londýnskému oku jsme si užili výhled na celý Londýn. K večeru jsme se sešli u autobusu a vyjeli zpět domů.

5. den jsme se v podvečerních hodinách vrátili ke svým rodinám. Plni zážitků, nových poznatků a bohatší o nové kamarády – nejenom z Anglie – ale i z hořepnické školy, která jela s námi.

Anna Dvořáčková a Aneta Sváčková, 9. třída

Projektový den v ZŠ s armádou POKOS

Ve čtvrtek 16. 5. 2024 navštívili naši školu v rámci projektového dne "POKOS- příprava občanů k obraně státu" vojáci z Krajského velitelství v Jihlavě.

Žáci se dozvěděli mnoho informací na různých stanovištích týkajících se zdravotvědy, přežití, zbraní, tělesné zdatnosti a přípravy vojáka do aktivních záloh. Prohlédli si vojenskou techniku a překonali v Černovicích jihlavský rekord, kdy se do zadního prostoru vojenského auta vešlo 24 dětí a 4 dospělí.

S armádou byla navázána spolupráce pro další preventivní akce v příštím školním roce.

Mgr. Marcela Paďourková

Krajské kolo dopravní soutěže

Ve čtvrtek 6. 6. 2024 se v Jihlavě uskutečnilo krajské kolo dopravní soutěže mladých cyklistů. Náš tým (Klára Hegrová, Johana Musilová, Jakub Čekal, Vojtěch Krejča) získal 4. místo a jen pár bodů ho dělilo od medailí!

Všem žákům blahopřejeme a děkujeme jim za vzornou reprezentaci školy!

Jaroslava Seidlová

Ekotým v uplynulém školním roce

Tento školní rok jsem se v ekoškole zabývali recyklováním a biodiverzitou. Proběhl tradiční sběr hliníku, papíru, žaludů a kaštanů a nově také vysloužilých elektrospotřebičů a starších knih. Téma recyklování se neslo také vánočním tvořením, které pro své spolužáky členové ekotýmu připravili. Naopak život bez vytváření odpadu jsme si vyzkoušeli během Dne svačiny bez obalu, kdy si měli všichni přinést do školy svačinu ve znovupoužitelných obalech.

Jak podpořit druhovou rozmanitost (biodiverzitu) se začínáme učit ve školním lese. Ekotým se zapojil do akce Vítání jara na Klínotu. Více času jsme také strávili na školní zahradě, se kterou jsme se také zapojili do Víkendů otevřených zahrad. Okolí školy zkoumali všichni žáci během oslav Dne Země a pro vítězný tým uspořádal ekotým piknik za školou.

Všem, kteří se našich akcí účastnili, děkujeme. Nyní už přemýšlíme nad tím, co budeme dělat příští školní rok a těšíme se v září na staré i nové členy ekotýmu.

Prvňáčci v knihovně

Na konci června proběhlo ve škole pasování prvňáčků na čtenáře a v rámci této akce byly děti pozvány i do knihovny. Děti si prohlédly knihovnu, prolistovaly zajímavé knihy, přečetly několik básniček a dozvěděly se, jaký význam a původ má jejich křestní jméno.

Také dostaly „diplom“, díky kterému již mohou sami chodit do knihovny. Budu ráda, když děti tuto možnost využijí.

M. Železná

Fotografické překvapení z počátku minulého století

Do knihy *Černovice v obrazech*, která obsahuje také nejstarší známé fotografie, jsem nemohl zařadit následující fotografii z archivu ateliéru Šechtl & Voseček (Š&V), protože nebylo zřejmé, koho se skupinový portrét svatebčanů týká. Informace poskytl na veřejnou výzvu správců archivu nedávno pan prof. RNDr. Ludvík Parma, Csc., bývalý pracovník oboru vojenská technika Prešovské univerzity, patrně vnuk svatebčanů. Fotografie pochází ze svatby Ludvíka Parmy a Antonie Tůmové 19. 11. 1901 v Černovicích. Sestava osob na snímku je velmi zajímavá.

Ženich Ludvík byl synem vackovského mlynáře Josefa Parmy a Antonie rozené Součkové z Telče (byla neteří zdejšího předchozího děkana Jiřího Součka a vdovou po předchozím mlynáři Josefu Pařízkovi), narozen 1872 na Vackově čp. 1. Byl asistentem tabákové režie v Táboře a tam také v pouhých 52 letech zemřel 6. 6. 1925 jako místoředitel tabákové továrny v Českých Budějovicích.

Nevěsta Antonie byla dcerou černovického barvíře a souseda (měšťana) z čp. 198 Jana Tůmy a Kateřiny rozené Hromadníkové. Ta jediná ze všech rodičů žila, možná stojí v pozadí za nevěstou.

V horní řadě zleva jsou v bílém s květinami tři sestry Anna (1878), Aloisie (1867) a nevěsta Antonie (1875–1967) a dále polorodá (dříve se psalo nevlastní) sestra ženicha Antonie (1875–1936, o dva dny mladší než nevěsta a celoživotně svobodná farní kuchařka). Mezi Annou a Aloisií stojí černovický farář Ferdinand Hazuka. Oddávajícím však nebyl on, ale mladší bratr nevěsty Antonín Tůma (nar. 1873, tehdy kaplan ve Lhenicích, později zdejší děkan), stojí až vpravo.

Starší bratr nevěsty Václav Tůma (1869, tehdy farář v Mladé Vožici) byl svědkem a stojí uprostřed vzadu v dolní řadě, kde je napravo rodina další nevěstiny sestry Františky Tůmové (1865, vdaná za obchodníka s uhlím v Táboře Hynka Bártů, děti Marie a Otto, nar. 1888 a 1891).

Skupinu vlevo dole popsal pan Parma jako: strýc nevěsty, tábořský řezník a uzenář Josef Plocek s dětmi (Marie, Josef a Ludmila 1885, 1887 a 1893). Bohužel to není správně, Plocek nebyl strýc, ale nevěstin švagr, manžel další sestry Marie Tůmové (1860) a původně černovický hostinský u Jelinků, neodpovídá ani věk údajných dětí. Na obrázku mi chyběl dru-

hý svědek, zapsaný v matrice – rodák František Pěnka, právník a správce tábořské Všeobecné veřejné nemocnice. Dopsal jsem ihned jeho vnuku, pečlivému rodopisci panu Mojžíru Pěnkovi, který jiné fotografie v archivu Š&V už dříve identifikoval. A on podal přesnější vysvětlení včetně dalších doplňujících údajů.

Zleva v dolní řadě je právě František Pěnka a jeho děti Jaroslav (1890) a Vlasta (1894). Dvojice za dětmi jsou manželé Petronila rozená Zíková a Jan Jiří Pařízek (majitel vackovského mlýna, polorodý bratr ženicha a vlastní bratr manželky Františka Pěnky Marie rozené Pařízkové, která však na snímku není).

Ze šestadvaceti fotografovaných se tedy podařilo společným úsilím po více než 123 letech bezpečně určit sedmnáct osob, většinou významných černovických občanů.

Na další méně zřetelné fotografii jsou sestry s partnery jako družičky a družbové před vchodem do kostela.

Jiří Turek s neocenitelným přispěním pana Mojžíra Pěnky

ELPE

FOTOVOLTAIKA PRO RODINNÉ DOMY

ZDARMA NÁVŠTĚVA TECHNIKA V MÍSTĚ
VYPRACOVÁNÍ PROJEKTU
MONTÁŽ / INSTALACE
ZAŠKOLENÍ
VYŘÍZENÍ DOTACE
REVIZE
ZÁRUČNÍ I POZÁRUČNÍ SERVIS

Fotovoltaické systémy

+420 775 177 436

fve@elpe.cz

Výběr z nových knih – Městská knihovna Černovice

Pro děti a mládež

Gaudin, J. C. – Byl jednou jeden život – mozek

Vydejte se spolu s Maestrem a jeho přáteli do hlubin lidského těla. Objevte, jak funguje nejdokonalejší počítač na světě – lidský mozek. Seznámíte se s neurony – mozkovými buňkami, které mají funkci posluš a rychlostí blesku doručují pokyny z mozku do celého těla.

Matějovský, B. – Martin záchranář

Martin je docela obyčejný kluk. Od ostatních se liší pouze tím, že už přesně ví, čím chce být, až bude velký. Stane se záchranářem jako jeho táta. A že to myslí doopravdy vážně, poznáme z příběhů, o kterých nám vypráví.

Cathon – Róza a Sam, Uloupené lupení

Jednou ráno naruší Rózino poklidné zahradničení křik. Bazalce někdo okousal lupení! Ale kdo? To se musí vyšetřit! První případ neodolatelné dvojice: miniaturní Rózy a jejího pandího přítele Sama.

Dejte svému začínajícímu čtenáři něco, co ho bude bavit. Písmenek je tu právě tak akorát, a navíc v komiksové formě – díky ní děti snadno přejdou od obrázkových knih k samostatnému čtení.

Niebisch, J. – Pračlovíčky, Hurá na mamuta!

Dost s bobulemi! Malí pračlovíčky už mají všech těch lesních plodů plné zuby a dali by si mamutí steak, pěkně křupavý a šťavnatý! A tak se každý den vydávají na dobrodružný lov. Jenže dobromyslný mamut s velkým zadkem se nehodlá stát pečínkou a dokáže naše malé pračlovíčky pěkně potrápit. Ti se ale nehodlají vzdát, přestože to každý večer doma od rodičů pěkně slíznou a musí za trest spát před jeskyní. Ale pod širým nebem plným hvězd se tak krásně spřádají plány, jak ulovit mamuta!

Cogginová, L. – Psí hvězda

Daisy právě zahynula při dopravní nehodě a ocitla se v jakési nebeské čekárně. Ale i v nebi občas udělají chybičku. Daisy se znovu narodí a zjistí, že je pes! Má sice huňatý kožich a štěká, ale v nitru je úplně stejná, jako když bývala holčička: neposedná, věrná, pozitivní, energická... a odhodlaná vrátit se zpátky k rodičům.

Houston, G. – Striga

Salka je striga a od narození má dvě srdce, proto je považována za prokletou. Spolu s matkou přesídlí do vesnice odloučených v horách, kde je přísně zakázáno naslouchat hlasu druhého srdce, jinak se promění ve zlého démona stigo. Když Salka dospěje, hrubě poruší pravidla a je nucena na čas vesnici opustit. Aby přežila, musí využít kouzelnou sílu druhého srdce.

Pro dospělé

Lednická K. – Šikmý kostel III

Narubejte nám dostatek uhlí a my vás odměníme iluzí, že jste nejprivilegovanější vrstvou celé společnosti. Jednou na to zřejmě doplatíte; přemýšlivější z vás ten podvod prohlédnou dřív než ostatní. Nepodlehnu natrvalo opojení z příslibů zářných zítřků a neodolatelných výhod dneška, ale začnou varovně mluvit o podlomeném zdraví, vykořeněných lidech, zničené krajině, znečištěném ovzduší, vyhlazených městech.

O porušování bezpečnostních předpisů, které stojí mnoho životů. O pošramocené pověsti tohoto uhelného kraje i jeho lidí, kteří jednou dost možná spadnou ze společenského piedestalu a pak už jejich celoživotní tvrdou a životu nebezpečnou práci nikdo tolik neocení. Právě naopak - mnozí vyčtou horníkům nynější privilegia a přetaví nuceně skrývanou nevraživost v otevřenou zášť.

Harffy, M. – Čas mečů

Píše se rok 739 po Kristu a ostrov Lindisfarnae u Británie je zmítán hladomorem, blesky a větrnými víry. Nikdo z obyvatel však netuší, že se blíží mnohem větší katastrofa. K pobřeží totiž připlouvají ukrutní Vikingové. Po běsnění, které se odehrávalo přímo před jeho očima, si mladý mnich Hunlaf uvědomí, že jsou chvíle určené k modlitbám, ale může také nastat čas mečů.

Santlofer, J. – Poslední Mona Lisa

Poutavý román o tajemství krádeže z roku 1911 a o temném podhoubí dnešního sběratelského světa, příběh romantický i sexy a zároveň napínavý a děsivý. Příběh, který rezonuje s naší nekonečnou fascinací dílem Leonarda da Vinciho, ať už jde o originál, nebo kopie, a lidmi tak posedlými touhou získat nesmírně cenná umělecká díla, že se nezastaví před ničím – ani před vraždou.

Čechová, D.D. – Nemusíš!

Můžeš znovu nalestit konferenční stůlek, aby si na něj manželovi kamarádi mohli odložit pivo a nohy. Můžeš vychovávat děti v podstatě sama, ignorovat svou vnitřní lvičici toužící po řádném soustu vášně, smířit se s tím, že nic nového už nepříjde, a snažit se to nějak doklepat. Stejně tak můžeš studovat školu jenom proto, že si to přejí rodiče, i když tvůj vlastní sen mizí v dáli. Katka a Marie, dvě na první pohled naprosto rozdílné ženy, o tom vědí své. A dost možná obě nakonec dojdou ke stejnému názoru. Nemusíš!

Robson, J. – Šaty pro královnu

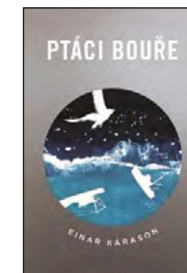
Třeskutá zima roku 1947 byla jednou z nejkrutějších, jaké poválečný Londýn zažil, a tak je oznámení o zasnoubení princezny Alžběty a poručíka Philipa Mountbattena radostnou zprávou pro celý národ. Ann a Miriam, vyšivačky zaměstnané u slavného módního

návrháře Normana Hartnella, mají to štěstí pracovat přímo na princezních svatebních šatech. Tato jedinečná příležitost by mohla změnit celý jejich život.

Kárasón, E. – Ptáci bouře

Dramatický příběh o střetu skupiny islandských rybářů s neúprosnou přírodou. Dvaatřicet mužů na palubě trauleru plně naloženého úlovkem okounů se chystá vyrazit na zpáteční cestu domů z newfoundlandských lovišť, když je zasáhne prudká ledová bouře. Celý povrch lodí vmžiku pokryje námraza a hrozí, že už tak přetíženou loď stáhne i s posádkou do smrtících vln.

Hledání podoby malé víly

Na začátku června v černovické městské knihovně zapojili vlastní ruce i fantazii malí ilustrátoři. Kdo z dětí by odolal nabídce pomáhat paní ilustrátorce vymyslet podobu hrdinky nové knihy. A přesně tak vtáhla do hry děti ilustrátorka Nina Roubíková na své besedě, která se konala začátkem června v černovické knihovně.

V ono středeční odpoledne se zde sešlo zhruba na třicet dětí. Právě děti bývají nejděčnejšími čtenáři a některé knihy a jejich obrázky v nich za-

nechají stopu na celý život. Ilustrátorka Nina Roubíková velice zajímavou a poutavou formou seznámila přítomná děvčata, jak vlastně taková ilustrace vzniká. Také připravila pro děti i vlastnoručně kreslený komiks z dovolené, jehož postava Nina prožívá situace jednoho normálního dovolenkového dne, aby dětem ukázala, že komiks se dá vytvořit vlastně na základě jakéhokoli zážitku z běžného života.

Poté se děti mohly seznámit s její tvorbou přímo v knize, a to v pohádkovém příběhu s názvem Lokálka Štěpánka. Kniha vypráví o malém vláčku, který jezdí z Jindřichova Hradce do Obrataně. Skutečná historická fakta se tu prolínají s prvky pohádky a fantazie, čímž se historie přibližuje malým čtenářům. Na konci knihy jsou pro děti připravené omalovánky, které si děti mohou vybarvit.

Ilustrátorka Nina Roubíková dále pohovořila o spolupráci autora s ilustrátorem, o tom, jak dlouho cestu je potřeba ujet od nápadu až k vydání knihy.

To hlavní a očekávané mělo ale teprve přijít, když paní ilustrátorka požádala děti, aby jí pomohly vymyslet podobu postavy do nové dětské knížky. A tou měla být víla Melisa. Děti překvapily svou fantazií i velmi zdařilými obrázky, hlavně pak chlapci, kteří se pustili do zpodobňování víly Melisy s nemenší vervou než děvčata. Aby se dětem lépe kreslilo, četla jim Jana Dohnalová pestré příběhy Lokálky Štěpánky. Malí kreslíři se opravdu činili, a tak vzniklo bezpočet podob víly Melisy.

Cenu za nejlepší obrázek získala desetiletá Nora V. a ta pak za odměnu dostala i knihu Lokálka Štěpánka. Na druhém místě byla Violeta K., na třetím Elenka T. Všechny kresby jsou vystavené v knihovně v Černovicích. Kdoví, třeba už dnes je někdo z nich budoucí ilustrátor díky právě zmiňované středeční besedě.

-jd-

Co je nového v Sokole?

V květnu a červnu jsme se pravidelně scházeli na našich aktivitách a také jsme se setkali na výroční schůzi. I tyto dva měsíce byly úspěšné z hlediska reprezentace Černovic. Fotbalová mládež přivezla z turnajů dva poháry a mažoretky další dvě zlata a k tomu jedno stříbro. Ostatně o tom více v dalších odstavcích.

Klára Lisayová

Mažoretky okouzily porotu v Havlíčkově Brodě i v Chotěboři

Dne 9. června 2024 se mažoretky Mellody zúčastnily soutěže v Havlíčkově Brodě a dosáhly krásných výsledků. Porota byla nadšená a ocenila jejich choreografii prvním místem v kategorii velké formace – mini do 8 let.

Sesterské duo Kačenky a Verunky předvedlo kouzelné vystoupení, které zaujalo nejen diváky, ale také porotu a proto si odvezly stříbrnou medaili!

15. června nás čekala další soutěž, tentokrát Chotěbořská hůlka. V konkurenci celkem 8 tanečních skupin naše mažoretky opět obhájily minulé úspěchy a získaly další zlato do sbírky!

Karolína Vlachová

Fotbalová mládež v sezoně 2023/24

Do soutěžního ročníku vstoupili černovičtí mládežníci již se začátkem školního roku v září. Díky dostatečnému zájmu dětí o fotbal se nám podařilo přihlásit do soutěží na okrese Tábor hned tři družstva (mladší a starší přípravku a mladší žáky), a kromě toho nám pravidelně funguje fotbalová školička, tzv. minipřípravka, pro ty úplně nejmenší.

Mladší žáci ve své první sezoně v této kategorii odehráli celkem 24 soutěžních utkání, ve kterých dosáhli na 8 vítězství, což je vzhledem ke kvalitě soutěže slušná vizitka, a také dobrý příslib do budoucí sezony. V mnoha zápasech byli i silným soupeřům zdatnými protivníky, a body z těchto utkání ztratili často kvůli smolným gólům či neproměněným šancím. Se zkušenostmi nabranými během celého ročníku můžeme v příštím roce pomýšlet i na lepší, než letošní deváté místo v tabulce.

V kategorii mladší přípravy byla letošní sezona pro většinu hráčů také jejich první soutěžní. V okresní soutěži s dvaceti účastníky nám šlo tedy hlavně o sbírání prvních zápasových a fotbalových zkušeností. Po těžkých začátcích a prohrách se silnějšími soupeři se naše výkony postupně zlepšovaly. Po podzimní jediné výhře byl na jaře znát určitý pokrok a zlepšení v mnoha fotbalových i taktických dovednostech vedlo k dalším třem výhrám, které byly velkým povzbuzením. V příští sezoně si mladší přípravky snad zahrají po delší době soutěž na okrese Pelhřimov, kde se postupně rozrůstá počet účastníků.

Pro hráče starší přípravky letošní ročník znamenal taktéž posun do vyšší věkové kategorie. S tím byla často spojena výšková a silová převaha na straně hráčů soupeře, kteří již hráli v této kategorii druhým rokem. Je ale nutno naše mladé hráče pochválit, protože až na výjimky se i ve všech svých prohraných utkáních soupeři zdatně vyrovnávali. V dalších sedmi zápasech dokázali zvítězit, často i značným rozdílem. Dvě remízy se silným Chýnovem a Meteorem Tábor jen podtrhují vyrovnanou bilanci sedmi výher, dvou remíz a osmi porážek. Úspěchy v podobě pohárů, jsme si přivezli i z turnajů ve Větrovech a Hořepníku, které byly zpestřením náročné sezony.

Tolik ve zkratce k uplynulé sezoně. V té příští budeme pokračovat se všemi stávajícími kategoriemi, a navíc si od září soutěžní zápasy vyzkouší i naše minipřípravka, kterou se podařilo znovu po několikaleté přestávce přihlásit do okresní soutěže. V rámci přípravy na soutěž se i naše minipřípravka v květnu zúčastnila svého úplně prvního turnaje, ve Větrovech si vybojovala krásné 11. místo.

Děkujeme tímto všem rodičům a příznivcům za podporu a těšíme se na viděnou zase v září na hřišti u prvních soutěžních zápasů.

Jan Pekař

Z aktivit černovických turistů

Velice se nám vydařil dne 12. 5. zájezd na Posázavskou stezku autobusem do Kamenného Přívozu. Odtud jsme s účastí 46 turistů vyšlápli kolem

řeky Sázavy a za krásného počasí obdivovali přírodu 15 km stezky do Davle. Ve dnech 14. – 16. 6. jsme si užili víkendový pobyt ve Zruči nad Sázavou. Ubytování jsme byli v kempu Rákosí. Při výšlapech celkem náročným terénem jsme zdolali celkem 40 km. Prohlédli jsme si Sázavský klášter, Kácov, Český Šternberk, velice se nám líbilo město Zruč nad Sázavou a na závěr výhled z rozhledny Babka.

Na 13. 7. připravujeme akci Černovické vyhlídky od vyhlídky Na Sasce, přes Krásnou vyhlídku pod Svidníkem a vyhlídku Pod Vrchy i pro děti v doprovodu rodičů, babiček nebo dědečků.

V srpnu máme ve dnech 22. – 25. 8. zajištěn pobyt ve Stožci a Volarech. Plánujeme výšlap ke Stožecké kapli, na Boubín a přírodou v okolí Lenořy a Volar.

Díky patří všem, co se podílí, účastní a zpřijemňují naše putování.

Dana a Mirka

A to je z toho, co se v minulých dvou měsících událo, vše. V létě se společně uvidíme na již tradičních letních akcích, jako je Černovicko se baví nebo volejbalový turnaj. Kdo bude mít chuť si zasportovat, rádi vás uvidíme na turistických výšlapech nebo například na lekcích jumpingu.

Klára Lisayová

Petr KROPÁČEK – životní výročí 77 let (28. 6. 1947)

„Vory-aréna“ v Dobešově je střediskem rekreačního sportu zaměřeného převážně na tenis. K dispozici je antukové hřiště, v létě velmi využívané.

O víkendu 22. – 23. 6. zde měl soukromou akci bývalý černovický sportovec, fotbalista a stolní tenista Petr Kropáček, který zde s kamarády ve zdraví oslavil 77. narozeniny.

Petr se účastní kromě jiného i turistických toulek pořádaných místními turisty, je i věrným posluchačem dechovky.

Jménem černovických fotbalistů přejeme Petrovi do dalších let hodně zdraví, elánu a životního optimismu...

Ing. P. Voráček, P. Podskálník

Z černovické hasičárny

Asi největší současnou akcí našeho sboru je rekonstrukce hasičské zbrojnice. V současné době jsou již hotové nové betonové podlahy (dosaďovací příčky mezi garážemi členové vybourali sami v rámci brigád a nyní jsou výjezdové garáže jedna velká čistá plocha), stará netěsnící vrata byla vyměněna za plastová rychloběžná a probíhají další práce na rekonstrukci vnitřních prostor. Nyní ale vše probíhá v režii firmy Agos a naši členové vyčkávají na pokyn k možnosti zapojení se na dokončovacích pracích.

To, že nemůžeme využívat hasičárnu však neznamená, že nemůžeme nic dělat.

Každoroční sběr železného šrotu jsme uspořádali v pátek 19. dubna.

Ve středu 24. dubna se členové naší jednotky zúčastnili požárního cvičení na základní škole. Zaměřilo se především na evakuaci a vyhledávání osob v zakouřeném prostoru. Bylo velmi přínosné jak pro naše hasiče, tak i pro učitele a vedení školy.

Poslední dubnový den jsme zajišťovali občerstvení, požární dozor a program pro děti na pálení čarodějnic.

Hasičská soutěž černovického okrsku se konala v sobotu 4. května na tržišti. Zúčastnili se mladí hasiči, družstva mužů a jedno družstvo žen

z černovického okrsku. Výsledkem snažení našeho domácího družstva bylo skvělé první místo, a to po dlouhých 14ti letech čekání.

V pátek 17. května se konalo v Lidmani taktické cvičení našeho okrsku. I letos bylo zaměřené na dálkovou dopravu vody a vyhledávání a evakuaci osob v zakouřeném a špatně přístupném prostoru.

Naši mladí hasiči se 25. května zúčastnili okresního kola hry Plamen v Kamenici nad Lipou. V mladší kategorii se umístili celkově na skvělém 5. místě, a protože se starší družstvo nezúčastnilo, skončilo v celkovém součtu na posledním místě.

Následující den hasiči vypomáhali s bezpečností na křižovatkách ve městě při cyklo závodu Choustník Race, který projížděl přes naše město.

V sobotu 1. června jsme se zúčastnili oslav 100. výročí od založení sboru v Dobešově (o oslavách si můžete přečíst v samostatném článku).

V sobotu 15. června jsme se zúčastnili v Telči Celostátního setkání historických praporů SDH (i o něm je samostatný článek).

Ve dnech 21. – 23. června se naši mladí hasiči s rodinami a dalšími kamarády vydali na již tradiční vodácký výlet, tentokrát spluli řeku Vltavu. Letos se vypravilo 37 vodáků.

Pravidelné každoměsíční schůzky výboru sboru se konají i nadále v zázemí Fandaklubu, za tuto možnost Františkovi velice děkujeme. Páteční

brigády se konají podle potřeby u hasičské zbrojnice nebo u výjezdových vozidel u bývalé školky.

Mimo tuto činnost sboru i nadále nepřetržitě pracuje naše jednotka. Dvě z našich vozidel dočasně po dobu rekonstrukce hasičárny parkují v nových prostorech města u bývalé školky, další dvě v přístavbě hasičárny, kde probíhá minimum prací. Během poplachu tak hasiči mají trochu ztížený výjezd, zatím ale vždy bez komplikací. Mimo několika odborných školení (první pomoc, nositelé dýchací techniky.....) měla už jednotka několik výjezdů. Z největších zmíním např. požár kolny po úderu blesku v Benešově nebo náročnou tragickou dopravní nehodu nákladního a osobního vozidla u Obrataně.

V nedávné době se nám podařilo získat dotaci 50.000 Kč z Hasičského fondu Nadace Agrofert. Za tyto peníze byl pořízen jeden kompletní přetlakový dýchací přístroj s náhradní lahví zn. Dräger, který nahradí v našem vozidle T815 jeden ze starších podtlakových přístrojů Saturn.

100 let dobešovských hasičů

V sobotu 1. června se od 16-ti hodin konaly oslavy stého výročí od založení sboru dobrovolných hasičů v Dobešově. Oslavy bylo možné spojit s Dětským dnem, který pořádal černovický spolek žen „Včera, dnes a zítra“. Jeho motivem byli hasiči a záchranáři. Konec trasy plné úkolů byl v Dobešově. Rodiče s dětmi tak mohli plynule přejít na oslavy sboru.

Slavnostní program zahájil průvod hasičů, vedený kapelou Přespolanka. Během nástupu shrnul František Průša historii sboru a poté černovický farář P. Mgr. Augustín Ján Grambal požehnal výročním medailím a novému znaku dobešovského sboru. Ten byl na popud starosty černovického sboru Davida Štěpána vytvořen podle vzoru poválečného razítka obce, na kterém je vyobrazen svatý Martin, jemuž je zasvěcen dobešovský kostel. Grafický návrh vytvořila Petra Větrovská a konečnou grafiku Ondřej Holakovský. Číslované výroční medaile, které vyrobil medailér Bohuslav Cerman, obdrželi aktivní členové sboru, současné i minulé vedení černovického okrsku, dále Jan Brožek, Jiří Hrubý a David Štěpán. Medaile s číslem 1 byla předána br. Václavu Kotkovi st., který v Dobešově zastával funkci starosty sboru úctyhodných 44 let. Jmenovanému byla zároveň vedením okrsku udělena okrsková Záslužná medaile Františka Vostarka. Stejně zarámované vyznamenání bylo uděleno i dobešovskému sboru.

Po nástupu následovaly ukázky práce hasičů. Profesionální hasiči ze stanice Kamenice nad Lipou předvedli vyprošťování z havarovaného vozidla, členové SDH Lidmaň provedli ukázku hašení s historickou dvoukolovou stříkačkou a členové JSDH Černovice předvedli ukázku hašení hořící střechy dobešovského kulturního domu a evakuaci osob. V Dobešovské hasičské zbrojnici připravil Michal Charvát výstavu historické hasičské techniky, výstroje a výzbroje. Celým odpolednem provázela kapela Přespolanka, kterou na večerní zábavu vystřídala kapela Wajt.

Oslavy byly důstojnou oslavou práce současných dobešovských hasičů i jejich předchůdců. Organizátoři si zaslouží velké uznání a pochvalu za uspořádání oslav.

Slavnostní nástup

Pamětní medaile

Nový znak sboru

Celostátní setkání historických praporů SDH

V sobotu 15. června se v Telči konalo Celostátní setkání historických praporů sborů dobrovolných hasičů. To se konalo v rámci oslav 160. výročí od založení prvního sboru dobrovolných hasičů s českým velením, který byl založen ve Velvarech. Hlavním organizá-

torem bylo Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska a záštitu akci udělil předseda Senátu ČR Miloš Vystrčil.

Již od brzkého rána se sjížděli hasiči ve slavnostních vycházkových uniformách a krátce po poledni se začali všichni praporečníci řadit v Panském Dvoře, odkud společně pochodovali na telčské náměstí. Zde již bylo na pódiu nastoupené vedení SH ČMS včetně všech hostů a zástupců města Telče. Na pokyn hlavních pořadatelů napochodovali praporečníci na náměstí a byl to opravdu dechberoucí pohled. Na akci totiž dorazilo neuvěřitelných 694 historických hasičských praporů z celé republiky, z toho bylo 21 praporů z okresu Pelhřimov. Jako první nastoupilo 13 praporů Krajských sdružení hasičů. Následovalo 681 praporů různých velikostí, stárí i barev, s různými žerďemi a zdobenými hlavicemi. Podívaná to byla úžasná. Na začátku slavnostního ceremoniálu zazněla státní hymna. Po projevech organizátorů a hostů bylo přistoupeno k předání ocenění Záslužný řád českého hasičstva. Na udělení byli navrženi bývalý starosta

Část praporů z OSH Pelhřimov

*Praporečník SDH Černovice
s pamětní stuhou*

Nastoupené prapory

KSH Vysočina Jan Slámečka a dlouholetý starosta OSH Uherské Hradiště Václav Holásek. První jmenovaný se bohužel ze zdravotních důvodů nemohl slavnostního předání zúčastnit.

Prvními dekorovanými prapory bylo 13 praporů krajských sdružení, ty dekoroval děkovnými stuhami Senátu ČR jeho předseda Miloš Vystrčil, dále obdržely z rukou starostky sdružení i pamětní stuhu SH ČMS. Následovalo hromadné dekorování všech zúčastněných praporů pamětními stuhami SH ČMS. Po děkovném projevu hostů všichni praporečníci odpochovali k Dolní bráně, odkud se rozešli k odjezdu do svých domovských obcí.

Po ukončení akce se část praporů z okresu Pelhřimov přemístila do zámeckého parku ke společnému fotografování. Bohužel se nám kvůli menším zmatkům v řazení praporů nepodařilo spojit se všemi praporečníky, ti proto na společné fotografii chybí.

Pelhřimovský okres zastupovaly prapory z Bratřic, Cetorazi, Častrova, Černovic, Hněvkovic, Horní Cerekve, Hořepníku, Hřibčic, Humpolce, Jetřichovce, Kamenice nad Lipou, Košetic, Nemocnice Pelhřimov, Nové Cerekve, Nového Rychnova, Pacova, Pelhřimova, Píště, Počátek, Veselé a samozřejmě OSH Pelhřimov. Pelhřimov tak byl jeden z mála okresů, ze kterého dorazily všechny přihlášené prapory.

V rámci této akce bylo možné získat pamětní pohlednici, vydanou SH ČMS a pamětní razítko, vydané Českou poštou.

David Štěpán – SDH Černovice

Školní hasičský rok skončil – léto začíná . . .

Tak černovičtí mladí hasiči mají za sebou další hasičský rok 2023/24. Byl podobný jako ty minulé, ale svým způsobem zase jiný a jedinečný. O tom svědčí nejen výsledky na soutěžích, ale také naše kronika, kde jsou zachyceny slovem a fotografiemi akce mimo pravidelné schůzky MH.

Když má kolektiv něco dokázat a být úspěšný, musí se členové pravidelně scházet a pak se na schůzkách taky něco naučit, nacvičit či natrénovat, aby se dostavily dobré výsledky. A to platí nejenom u mladých hasičů. Náš kolektiv má přes 20 členů a během roku jsme se sešli na 40 schůzkách (každý pátek od 16 hod. v hasičárně, ev. u Šteflů), dále to bylo 22 x na jiných rozmanitých akcích (soutěže, výlety, kulturní akce, brigády apod.) a 4 x to byly vícedenní aktivity (2 víkendy na PZ Chválkov, 1 zimní brigád. tábor, 1 plavba na Vltavě).

Nejlepší docházku měli Ondra 64x, Aneta 56x, Markéta 54x, Sára a Franta 53x, Tonda 51x, Vanesa 47x, Vašek a Lea 40x, Vojta 39x, Vít a Eliška 37x, Štěpánka 35x a další.

Z akcí, kde jsou vidět naše výsledky/úspěchy, jsou to různé soutěže. S novým mikrobusem Volkswagen DA se 27. ledna vydalo 7 našich ml. hasičů až do Žďáru n. Sáz. na halovou soutěž MH v TFA, to je soutěž jednotlivců v překonávání asi 10 překážek se zátěží (atrapou dých. přístroje na zádech, váha dle věk. kategorie). Na takové soutěži jsme byli poprvé a doma jsme trénovali bez zátěže a překážky byly jen improvizované. V hale to byl ale cvrkot, vždyť tam bylo přes 300 závodníků v 8 věkových kategoriích, chlapci / dívky. Museli jsme být připraveni na startu včas.

Nejlepší náš výsledek dosáhl **Ondra Pospíchal**, umístil se na **5. místě** (z 21 závodníků), dále se umístil **Jakub Vlasák** také na krásném **5. místě** (kdyby nedostal 10 trest.sec. za odhození palice mimo hamerbox, mohl mít stříbro) z 38 soutěžících, v této kategorii obsadil i pěkné 18. místo **Franta Dvořák**. Další naši členové se umístili až v druhé polovině.

V sobotu 23.března jsme už podruhé vyjeli na halovou soutěž MH 4-členných družstev do Humpolce. Zde nás čekaly 2 disciplíny (štafeta požár. dvojic a štafeta 4 x 30/30m překážek). My jsme soutěžili jen v mladší kategorii (**Ondra, Sára, Eliška, Franta, Vojta a Vašek** se navzájem vystřídal), starší se nedali dohromady. V těžké konkurenci (nejen z okresu PE) jsme se snažili, neudělali jsme velké chyby a z 40 družstev jsme obsadili pěkné **12. místo**.

Poslední a nejdůležitější soutěží byla jarní část okresního kola hry MH **Plamen** na stadionu v Kamenici n. Lipou 25. května. Opět jsme se zúčastnili jen s mladším družstvem (starší družstvo jsme z různých důvodů opět nebyli schopni sestavit). Naši bez větších chyb absolvovali všechny 3 disciplíny (štafeta 300m CTIF, pož. útok s vodou, štafeta 4 x 60m překážek). Když se sečetly výsledky z podzimní a jarní části, tak naši obsadili pěkné **5. místo** z 13 mladších družstev. Naše nedostatky jsou hlavně v běhu, svínování hadice a stříkání na terče. Stále se nám nedaří postavit družstvo

věkově homogenní ze samých 10-tiletých dětí, my jsme museli postavit do družstva i 4 děti 7-leté, které v běhu na ty starší/ostatní nestačí.

Na poslední mimořádné schůzce 26. června bylo **vyhodnocení** naší celoroční činnosti. Po zahájení schůzky se nejprve všichni odměnili podle docházky (každý si dle pořadí vybral z nabídky rozmanitých potravin, protože účast na schůzce/akci je hodně energeticky náročná, tak se musely doplnit kalorie). Následovala rekapitulace naší roční činnosti, připomenutí zajímavých akcí a výsledků ze soutěží. Pak došlo na hodnocení soutěže družstev Tatrováci : Scaniáci, byla to plichta 3 : 3 (tady odměna žádná nebyla, neboť během roku obě družstva tuto soutěž, nevím proč, bojkotovala). A nakonec došlo na celkové vyhodnocení činnosti jednotlivců dle věkových kategorií (viz přehled). Všichni členové obdrželi diplom a vybírali si z rozmanité nabídky hodnotné ceny, na které si částečně i vydělali sběrem barevných kovů (hlavně Alu). Pěti nejlepším členům pak byly nabídnuty poukazy na návštěvu Muzea Tatra v Kopřivnici v sobotu 13.7. (automobily Tatra mají v našem sboru dlouholetou tradici a nedáme na ně dopustit, např. T 805 - DVS 8, T 148 - CAS 32, T 815 - CAS 30). Na závěr jsme s chutí snědli palačinkový dort. Paní Martino, děkuje-me!

Celkové hodnocení čern. mladých hasičů (délka had. vedení C) **mladší / starší :**

1. Ondra Pospíchal	286 m – absolutní vítěz	1. Aneta Brečková	231 m
2. Tonda Štefl	236 m	2. Franta Dvořák	212 m
3. Markéta Brečková	220 m	3. Václav Železný	192 m
4. Sára Jindrová	214 m	4. Vojta Hrubý	168 m
5. Vít Železný	174 m	5. Vanesa Kosová	160 m
6. Eliška Hrubá	143 m	6. Michal Šupák	150 m
7. Štěpánka Tikalová	124 m	7. Artem Skotar	x 85 m
8. Lea Kosová	118 m	8. Jakub Vlasák	x 68 m
9. Matěj Liška	x 81 m	9. bratři Urychovi	31+34 = x 65 m

nejmladší: 1. Pěťa Kratochvíl 129 m, 2. Toník Šupák 46 m, 3. Vašík Jindra x 29 m

Vysvětlivka: x znamená, že člen během roku ukončil činnost / začal ji později

... a hurá na prázdniny !!! *JaŘ*

... a v září v nové hasičárně nashledanou (přijďte k nám i vy, noví zájemci)!

Náš svět je elektrosvět

Úvodní text u vstupu na nevšední moderní výstavu „Volt-Age“ :

Lidi, náš svět je elektrosvět. . . Jen stěží si ho lze dnes bez všudypřítomné a přitom téměř neviditelné a neslyšitelné elektrické energie představit.

Elektřina je tajemná, nepostradatelná, smrtelně nebezpečná a hlavně životně důležitá. Dokonce začíná být i inteligentní.

Bez elektrického napětí a proudu ve formě neviditelného toku elektromagnetického pole ve vodičích rozvodné sítě by náš svět okamžitě zkolaboval. Takovému výpadku se říká bezproudí, v rozsáhlejší variantě blackout. Nastala by instantní nekontrolovatelná apokalypsa civilizovaného světa. Zhroutily by se veškeré systémy, od těch, řekněme, méně důležitých, jako jsou světové sítě včetně celého internetu s tokem informací, až po ty fatálně nepostradatelné. Přestalo by fungovat chlazení potravin a léků i datových úložišť, nejezdily by vlaky, nelétala letadla, nešla by načerpat nafta či benzín, nejely by elektromobily, zdravotnická zařízení aj. by byla mimo, nešlo by telefonovat, jak zpracovat zemědělské produkty, linky na výrobu zboží pro náš život by stály, nemohli bychom si svítit . . .

To, co vnímáme jako samozřejmost, jako stabilní a nezníčitelný pilíř naší civilizace, našeho pohodlí, je však křehké a zranitelné. A zdroje energií jsou už dlouho esenciálním tématem uvažování lidstva o našem přežití.

Kulturně společenské centrum 8smička Humpolec (XI/23 až II/24) opsal JaŘ

Je to zajímavé čtení a trochu úsměvně pak vyznívají začátky, kdy se před více než 100 lety do našich domovů dostávala ona elektřina.

Elektrický valčík

hudba: **Jaroslav Uhlíř** text: **Zdeněk Svěrák**

1. Jednoho letního večera na návsi pod starou lípou
hostinský Antonín Kučera vyvalil soudeček s pípou.
Nebylo to posvícení, nebyla to neděle,
v naší obci mezi kopci plnily se korbele.

Ref. Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden elektrický proud,
střídavý, střídavý, silný elektrický proud,
střídavý, střídavý, zkrátka elektrický proud.

Rec. A nyní, kdo tu všechno byl:

okresní a krajský inspektor, hasičský a recitační sbor,
poblíže obecní váhy tříčlenná delegace z Prahy,
zástupci nedaleké posádky pod velením poručíka Vosátky,
početná družina montérů, jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny, dále krojované družiny,
alegorické vozy, italský zmrzlinář Antonio Cosi
na motocyklu Indián a taky svatý Ján, z kamene vytesán.

Ref. Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden . . .

2. Na stránkách obecní kroniky ozdobným písmem je psáno:
Tento den pro zdejší rolníky znamenal po noci ráno,
budeme žít jako v Praze, všude samé vedení,
jedna fáze, druhá fáze, třetí pěkně vedle ní.

Ref. Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden . . .

Rec. Z projevu inženýra Maliny, zástupce Elektrických podniků:
Vážení občané, vzácní hosté, s elektřinou je to prosté:
Od pantáty vedou dráty do žárovky nade vraty,
odtud proud se přelévá do stodoly do chléva.
Při krátkém spojení dvou drátů dochází k takzvanému zkratu,
kdo má pojistky námi předepsané, tomu se při zkratu nic nestane,
kdo si tam nastrká hřebíky, vyhoří a začne od píky.
Do každé rodiny - elektrické hodiny!

Ref. Byl to ten slavný den, kdy k nám byl zaveden . . .

Je to velmi zdařilá a zajímavá píseň – aktuální i v této naší době a nemusí být řeč jenom o elektřině . . .

Ted' jsem si uvědomil, že by se hodilo připomenout i jedno velké vodní dílo, které se stavělo před 100 lety, tj. ve 20. letech minulého století a s elektrickou energií má hodně společného. Bylo to první energetické vodní dílo postavené ze státních peněz mladého Československa.

Blíží se už léto, čas výletů a cestování. Navštivte v krásné kopcovité lesnaté krajině vodní dílo na řece Želivce u obce Sedlice (tzv. Velkou přehradu, do které teče voda už z nedaleké Lidmaně), budete-li mít chuť a štěstí, můžete si prohlédnout pod Vřesníkem původní, ale stále funkční hydroelektrárnu s celk. výkonem přes 2 MW – tel. 565 581 131 nebo vyrovnávací nádrž, zv. Malá přehrada nad Želivem.

Přátelé, přeju vám pěkný turistický zážitek.

JaŘ

Černovické ženy

Černovický spolek žen „Včera, dnes a zítra“ má za sebou opět několik úspěšných akcí.

Výroba čarodějnice

Dne 30. dubna proběhlo ve spolupráci s MěÚ Černovice a s Hasiči Černovice tradiční pálení čarodějnic. Stejně jako minulý rok jsme vyráběly čarodějnice v nadživotní velikosti a samozřejmě v EKO kvalitě. Její život však netrval dlouho. V předvečer 1. května byla před zraky mnoha diváků upálena. Sice dlouho odolávala plamenům, ale nakonec lehla popelem.

Májová zábava

Dne 4. května jsem pořádaly Májovou taneční zábavu s podtitulem „Večer plný lásky“. Nebylo úplně plno, ale kdo přišel, určitě se dobře bavil. Nechyběla bohatá tombola, různé soutěže odpovídající tématu,

fotokoutek a speciální drinky. K poslechu a hlavně k tanci hrála hudební skupina FourJohns.

Víkend módy a designu

Velmi úspěšnou akcí byl víkend módy a designu v Písku, kam jsme byly pozvány se svou přehlídkou recyklované módy. Na 18.5. jsem objednaly autobus a v počtu 24 žen a dětí vyrazily do Písku. Zde jsme byly velice mile přijaty a odměnou nám byl velký potlesk a velmi kladné recenze v místním tisku i na sociální síti (autorka článku dodává – „Holky, jsme prostě dobrý!“)

Dětský den

Dne 1. 6. se jako každý rok konal dětský den v místní oboře. Oblečeny za postavičky z „Tlapkové patroly“ jsme dětem připravily různá stanoviště, kde plnily vědomostní i sportovní úkoly. Odměnou jim byly sladkosti, občerstvení a v cíli opečený buřt. Počasí nám přálo, a tak my, děti i rodiče jsme si toto sobotní odpoledne velice užili.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat Městu Černovice, Jardovi Řeháčkovi a hlavně Pavlovi Voráčkovi, který nám poskytl jeho soukromý pozemek v Dobešově a celé odpoledne se s námi věnoval dětem.

No a co nás ještě čeká? Dne 15. června vystoupíme opět s naší recyklovanou módní přehlídkou ve Věži u Humpolce, ale o tom až příště...

D. H.

Na závěr bychom chtěly poděkovat naší dlouholeté předsedkyni Božence Novotné za její činnost. Letos se rozhodla, že funkci předsedkyně už dále vykonávat nebude. Od roku 2008 za nás řešila všechny možné i nemožné provozní věci a díky její pečlivosti a preciznosti mohlo vše fungovat tak, jak mělo.

Velice děkujeme a doufáme, že zůstaneš ještě dlouho naší členkou.

Tvoje Ženy

Aktivity pro rodiny v komunitní zahradě ve Velké Rovné

O koních, hiporehabilitaci a dalších aktivitách pro rodiny s dětmi s narušenou komunikační schopností si povídala koordinátorka projektu s Lucií Hovorkovou, specialistkou na hiporehabilitaci v pedagogické a sociální praxi.

Lucko, jakou aktivitu realizujete v Horticonu?

Ve spolupráci s místní akční skupinou Via rustica v rámci projektu „Rozvoj komunitní práce v území MAS Via rustica z.s.“ realizujeme aktivity pro rodiny s dětmi ohroženými sociálním vyloučením, které mají potřebu pracovat na komunikačních schopnostech, a které žijí v území MAS. Dochází k nám rodinky, většinou v počtu dvou, tří členů rodiny – dítě, sourozenec a někdo z dospěláků. Dvě rodiny pracují vždy současně spolu, protože je to komunitní aktivita. I když některé z aktivit jsou směřovány individuálně, přímo na to dítě, které má problém. A to je například u hiporehabilitace s logopedií, která probíhá na koni. Tam máme tým expertů a jedno dítě, kterému na míru šijeme program a edukaci. Ve skupině potom pracujeme v dalších aktivitách, při kterých využíváme různé metody – lesní pedagogiku, zahradní terapii, animoterapii, hiporehabilitaci či kontaktní terapii se zvířaty.

Co z toho je nejoblíbenější mezi dětmi?

Myslím, že nejoblíbenější je ten kůň, pochopitelně. Kontaktní terapie je pěkně přijímaná, kdy děti připravují, třeba i ve skupině, jednoho koně.

Kontaktují se s ním tak, že ho čistí, hladí, vzniká mezi nimi nějaká interakce a často vidíme, že děti vyhledávají kontakt se zvířetem, protože nejsou úplně dosycené kontaktem. Ale úspěch má i zahradní terapie – hrábění se v hlíně, házení hlínou, kde bud'. Děti si to užívají, nemůžou udělat žádnou chybu. Vidíme to často, že třeba i slepá holčička bravurně zasadí kytičky a chce pokračovat dál a dál.

Můžeš prosím dovysvětlit, co rozumíš pod pojmem sociální vyloučení? Jak lidé poznají, že se k vám na aktivitu můžou přihlásit?

Ano, upřesním. Nemusí být sociálně vyloučení, ale sociálním vyloučením ohrožení, což v podstatě znamená jakékoli znevýhodnění, které dítě nebo celá rodina může mít. Ať je to narušená komunikační schopnost, dítě dochází k logopedovi nebo má problémy se prosadit v kolektivu. Pak to jsou případy jako třeba matka samoživitelka, rodiny s finančními problémy nebo mají nějaký handicap, např. slepotu, jiný tělesný handicap, ADHD. Takže v podstatě každé dítě, které má nějaký drobný problém třeba ve škole nebo v předškolním vzdělávání, tak k nám může docházet.

Jak dlouho k vám rodiny docházejí a vidíte u nich nějaké pozitivní změny?

Rodiny docházejí jednou týdně, celkem na šest jednotek, kdy jednotka trvá hodinu a půl. Jsou tam ještě bonusová setkání, na kterých se setkává celá komunita, která s námi v tu chvíli spolupracuje. Pokrok tam určitě znát je, děti se aklimatizují na nové prostředí, hodně pracujeme na jemné i hrubé motorice, hodně dobře se rozvíjí aktivizace v rámci skupiny.

Co se nejvíc daří ve vaší práci?

Asi navodit příjemnou a produktivní atmosféru, která to dítě uklidní. Kognitivní funkce se pak zlepšují na základě toho, že se cítí v bezpečí a není rušeno nějakými vnějšími podněty. Což se týká i rodičů. Někdy se nám stane, že rodiče poprosíme, aby dali prostor dítěti, nedělali věci za něj. To se snažíme eliminovat a dát opravdu prostor tomu dítěti, aby se mohlo seberealizovat, v klidu si udělat své věci, svým tempem. Na komunikaci s rodiči také pracuje naše komunitní pracovnice, která se s nimi domluví, že například teď už mluvíme na dítě všichni dohromady, a že to už nedává smysl.

Kolik aktivitu využilo lidí?

Dosud to bylo 24 rodin.

Co tě při realizaci projektu těší?

Moc mě baví spolupráce všech pracovníků, kteří s námi pracují. Komunikace je fajn, je to tým skvělých lidí. Takže to mě úplně dojíká, řekla bych. To je příjemné. Že se na sebe můžeme spolehnout a že jsou to samí féroví lidé. Také mě těší, že rodiny opravdu docházejí, i když je aktivita zadarmo. Nemocnost tu je, hlavně po jaru a na podzim, ale i zpětná vazba rodičů je pozitivní. Je to milé.

Není pro rodiny překážkou dojíždění? Že se na statek nedostanou?

Asi úplně ne. I ti, kteří se přihlásili z velké dálky, tak o to měli enormní zájem. Takže třeba z Košetic dojíždějí rodiny, které jezdí pravidelně, ač je to už docela dálka.

Jak se může zájemce o vás dozvědět, jak se může přihlásit? Kolik se za to platí?

Díky projektu a podpoře Evropské unie je aktivita zcela zdarma, což je moc fajn, protože jinak by byla částka pro lidi vysoká. Aktivita je díky tomu otevřená širší skupině obyvatel. Informace o nás najdou na webových stránkách www.horticon.cz a www.viarustica.cz, na Facebooku obou organizací. Přihlašování je jednoduché, přes webovou aplikaci – Google formulář, kliknou na odkaz, vyplní dotazník, pošlou ho a my dostaneme informaci. Je ale lepší předem kontaktovat komunitní pracovníci a domluvit se s ní, zda je na aktivitě místo.

Děkuji za rozhovor.

Díky za pozvání.

Ptala se Tereza Matějková

**Spolufinancováno
Evropskou unií**

HORTICON z.s.

Vážení čtenáři,

děkuji vám za vaši dosavadní přízeň, a tak se tedy spolu se mnou znovu vydejte na pout' do časů, kdy prabáby našich pradědů byly ještě dětmi, kdy se Prašná brána zapínala na knoflíky, do časů, kdy se tolik nespěchalo a svět byl ještě mladý (a já též)...

Miroslav Fiala

Po stopách tezí knihy Černovice rok po roce Údolí Josafat a blízké pamětihodnosti

Nedaleko Černovic, na předělu jižních Čech a Vysočiny, se rozkládá hluboké údolí s biblickým jménem, jež se traduje již od husitských dob. Jeho předobraz leží až ve Svaté zemi (Terra Sancta). Nuže pojdte se mnou na procházku do oněch bájných míst...

Historik Jiří Turek ve své knize Černovice rok po roce uvádí: „*Vlastivědný sborník českého jihovýchodu 1920/1 v článku Františka Dufka, připomněl jakési nálezy v Hrádku a okolí. Podobné či stejné nálezy v Údolí, Hrádku a Josafatu popsal prý v třicátých letech učitel Václav Návara z Křeče. Jakého období se však týkaly, není nikde upřesněno. Nálezy zbytků předmětů z válek, snad husitských nebo třicetileté, byly učiněny na polích v okolí Křeče a Strítěže, nebyly však nikdy odborně posouzeny.*“

Údolí Josafat

„*Jest pak údolí Josafat, jináč údolí Cedron, kteréž také sloulo „údolí hor“, široké a hluboké mezi městem Jerusálemem a horou Olivetskou, a s té strany města naskrze jde a se táhne; prostřed něho rozkošný potok Cedron běží. Slovo židovské „Josafat“, latině dominus judex est, vel dominus judicabit, vykládá se česky: „Pán jest soudce,“ anebo: „Pán bude souditi.“ Odkudž jsou dvojí, jedni, ješto to údolí jménem krále Josafata pobožného a soudce dobrého nazvané pokládají; druzí, ješto z textu prorokův uznávají, žeby proto tak sloulo, poněvadž v něm ten nejvyšší a spravedlivý soudce Kristus pán souzen a jat byl, potom na nebe s hory Olivetské hned nad tím údolím vstoupil, že také na též místo s nebe k soudu sstoupí a živé i mrtvé v něm souditi bude.*“

Klid a mír provází poutníka procházejícího tím našim *josafatským údolím*, kde biblický Cedron nahrazuje český potůček Bělá. Je zde řada přírodních krás i památek připomínajících lidský um. K tomu zajímavé výhledy, stinná zákoutí i slunná místa vábí a uklidňují. Sakrální památky na každém kroku navozují vnitřní harmonii a vybízí k zadumání o smyslu všeho na tomto světě...

Tvrz Sudkův Důl

Jedná se o dochovanou kamennou věžovitou stavbu tvrze, jež byla v 15. století sídlem nižší šlechty. Prvním držitelem statku byl Maršík zvaný Kosten z Dolu. Původně byl zdejší statek zván jen Důl. Dnešní název je spojen se jménem Jana Sudka z Dolu, který zemřel roku 1475. Vlastní tvrz je poprvé připomínána až roku 1531, je však pravděpodobně starší, neboť bylo dendrochronologicky potvrzeno, že stropní trámy budovy byly zhotoveny ze dřeva káceného těsně před rokem 1490.

Tento Jan Sudek mohl být případně stavebníkem dochované tvrze, protože její dosavadní datování je pozdně gotické, do druhé poloviny 15. století nebo spíše až do přelomu 15. a 16. století, tedy kolem roku 1500. Spolehlivě je zdejší sídlo s dvorem písemně zmíněno až k roku 1535, přičemž jeho šlechtická funkce nebyla příliš dlouhá: už po sto letech, v průběhu třicetileté války, byla bývalá tvrz součástí sice největší, ale selské usedlosti. Její majitelé se jmenovali, jistě podle své příslušnosti k největšímu dvoru, Dvořákovi, přičemž tento rod držel usedlost více než 350 let, do roku 1998.

Někdejší tvrz byla v selské usedlosti upravena, jako v řadě jiných podobných případů, na sýpku, což se ale dělo způsobem ke staré stavbě relativně ohleduplným. Z objektu bylo sice odstraněno to, co bylo příliš spjata s někdejším obytným využitím, ale tím celá adaptace v zásadě skončila. Po vytrhaných dřevěných částech zbyly alespoň jejich čitelné otisky, takže někdejší členění tvrze, její stavební výbava a způsob bydlení patří k nejlépe srozumitelným svého druhu v Čechách.

Údolský hrádek v Údolí Josafat

Údolí Josafat si nese své biblické jméno již z husitských dob. Asi v jeho polovině je nad mlýnem skalka, na níž stával hrad zvaný *Údolský hrádek*. K opevněnému místu byl přístup od jihu, zatímco na východní straně byly močály. Na severozápadní straně byl ve skále vylámán hluboký

příkop, kterého se později po založení rybníka (*na místě močálů*) užívalo k vypouštění přebytečné vody. Na skalce jsou skrovné zbytky kamenných hradeb (zdíva rozpadlého hradu se nepochybně použilo ke stavbě mlýna) a také předměty vykopané na místě někdejšího hradu (*šípy, podkovy, dlaždice*) odkazují na obývané sídlo. V 14. století patřila okolní krajina pánům z Hradce, později Rožmberkům, kteří přidělili Hrádek správně ke hradu Choustníku. Údolský hrádek byl asi po roce 1439 zbořen a jen pojmenování blízkého lesa „*Hrádek*“ připomíná někdejší opevněné místo.

Není vyloučeno, že zánik hrádku má přímou souvislost s bitvou u Křeče. Ale jsou to spíše úvahy a domněnky, těžko je dnes po staletích prokázat.

Křeč

Jak píše Primus Sobotka ve své kratochvilné historii, Křeč u Černovic vyniká tuhou zimou, přesně jak praví staré pořekadlo: „*U Křeče div se zima nezteče!*“.

Původ jména Křeč dodnes není zcela jasný. Podle jedné verze „*jméno osady je patrně od staroslovanského krk, což znamená pařez, tedy místo, kde byly vykáceny stromy, aby mohlo být zbudováno obydlí*“, jiná uvádí, že Křeč dostala své jméno „*od jména křek a z označení Křeč (cress)*“, lidové bajky název obce odvozují „*od velikého křiku v boji při poslední polní bitvě táborské*“.

Víte, co je to *Nomen omen*? Doslovně to znamená *jméno znamená*. Jedná se o latinské rčení, jež se používá v případě, kdy jméno osoby nebo název místa vyjadřuje charakteristickou vlastnost svého nositele. Nevím, jak v dnešní době nahlízejí okolní lidé na obyvatele této víscky, ale kdysi o nich složili dosti posměšnou písničku:

„*Pod Křečí, nad Křečí chcipla kobyla.*

Pojďte sem, Křečáci, bude poprava!

Za krejcar osrdí, za trojník masa,

Aby se najedla ta křečská chasa.“

Nu, snad nebude tak zle, dávné povídky už dnes jistě neplatí...

Kostel svatého Jakuba Většího ve Křeči

Zřejmě již ve 12. století zde stával románský kostelík, z něž se dodnes zachovala apsida s okénkem s nástěnnými malbami s tematikou Kristo-

va života, pocházející z roku 1340. Ještě před vznikem těchto maleb byl kostelík raně goticky rozšířen o presbyterium a věž. Po husitských válkách byl kostel opraven a presbyterium nově zaklenuto gotickou žebrovou klenbou se svorníkem v podobě pětিলisté růže, znaku Vítkovců. Zajímavé jsou i kostelní zvony, z nichž starší pochází z roku 1513 a je pravděpodobně jedním z nejstarších zvonů v celém regionu.

Památník bitvy u Křeče

Tento střet je považován za poslední bitvu husitských válek. Tábořské oddíly, které se vydaly na pomoc obležené Lomnici nad Lužnicí, byly napadeny vojskem Oldřicha II. z Rožmberka a Menharta z Hradce. Táborité měli asi 800 mrtvých, ztráty na straně vítězů nejsou uváděny.

Jiří Turek píše: „*Traduje se, že bitva trvala 18 hodin, táborité měli 28 vozů a 1 000 jízdních i pěších a v noci, když nedorazila tábořská posila (asi cestou rozprášená choustnickými v Hrobech), prchaly zbytky jízdy na Sudkův Důl a k Bezděčínu, v původně předpokládaném směru návratu do Tábora. Mrtví z bojiště byli pohřbíváni u kostela v Dobešově, jak tomu bylo ostatně za celého panování Oldřicha Rožmberka. Poslední odpočinek tam nacházeli občané Černovic, Benešova, Hojovic, Svatavy a Vlkosovic, přestože od začátku husitských válek nebyla fara obsazena knězem.*“

Porážka, po níž následovala ztráta Lomnice nad Lužnicí a Kamenice nad Lipou, znamenala zničení mocenského jádra radikálního husitské-

ho křídla. Kamenný památník ve tvaru kalicha byl na místě bitvy u cesty z Černovic do Křeče odhalen 22. září 1935.

Kostelík sv. Anny u Křeče

Nedaleko Černovic, kousek za Křečí leží známé poutní místo. Kde se tu vzalo? Sem nás také zavede pověst o pokladu. Vypráví, že v jedné usedlosti měli služebnou Annu. Ta upadla v podezření, že ukradla hospodyně šperky a za to musela zaplatit životem. Až po létech, když byla vedle stavení pokácena stará lípa, byly v její koruně šperky nalezeny. Zlodějkou nebyla Anna, nýbrž straka, která blyštivé předměty odnesla do svého hnízda. Na paměť nevinné dívky nechali prý místní postavit kostel zasvěcený sv. Anně.

Zázračný pramen u sv. Anny

Jakýsi sedlák prý dal napít z pramene u sv. Anny svému slepému koni. Kůň se pak vyválel v bahně jakoby polit novou energií, a navíc získal zpět svůj ztracený zrak. Léčivá moc svatoanenské vody prý blahodárně působí při očních, žaludečních, střevních a revmatických potížích. Hrabě Kolovrat Krakovský zde proto zřídil lázně a nad vlastním zřídlem byla postavena šestiboká kaplička s obrazem sv. Anny uvnitř.

Vrch Svidník

Z geomorfologického hlediska území patří *Svidník* s výškou 739 m ke *Svidnické vrchovině*. Ta je částí *Pacovské pahorkatiny*, ta zase *Křemešnické vrchoviny* a vše náleží do oblasti *Českomoravské vrchoviny*. Označuje se jako zaoblená vyvýšenina omezeného rozsahu vypínající se nad okolní krajinu s místním reliéfem menším než 300 m. V okolí se vyskytuje fosfátová mineralizace v grafitických rulách a kvarcitech. Kopec po nedávných těžbách již není plně zalesněný.

Na vrcholu stojí měřičská věž a rozhledna postavená v roce 1940. Tento objekt je jeden z devíti zeměměřičských věží, které se nacházejí na území jižních a středních Čech. Je vysoká 14 m a okolní stromy ji už dávno přerostly. I díky tomu je trvale zavřená a slouží tak dnes pouze pro účely radiokomunikací. Má zajímavý půdorysný tvar.

Jak vrch Svidník dostal své jméno

Pověst vypráví o děvče ze Stříteže, jež šla hledat zatoulanou svini s malými prasátky. V lese uviděla otevřenou skálu, v níž spalo množství rytířů. Na příkaz tajemného hlasu zametla celou skalní sluj a smetí dávala do zástěry. Když se skála znovu otevřela, vrátilo se děvče zpátky do vsi. Zatím ale uplynul zde na zemi jeden celý rok. A další překvapení na ni čekalo v zástěře, odpadky se proměnily ve zlato. Podle zmizelé svině se selátky pak lidé pojmenovali kopec Svidník.

Další pověst o služebné z Moudrova se té předchozí velmi podobá, též se jí smetí proměnilo ve zlato.

Rytíři v svidnické hoře

Ke Svidníku se váže nepřilíš známá pověst o rytířích v hoře, jež je v podstatě shodná s tou blanickou. V této verzi pověsti uvádí Alois Jirásek, že boj blanických rytířů s nepřáteli české země bude případně dobojován na hoře Svidníku v okolí města Pelhřimova, odkud prý vyjedou vojáci po stříbrných schodech na pomoc české zemi.

Tajemný kámen na Svidníku

Pod vrcholem kopce by se měl nacházet tajemný kámen poznamenaný otiskem čertova kopyta. Pravděpodobně skrývá vstup do podzemí hory. Možná k pokladům, ale možná i do pekla, kdo ví? Jisté je jen jedno, tento kámen každý může vidět jen jedinkrát ve svém životě.

Poklad v Dobešově

Nedaleko Černovic leží malá víska Dobešov. Na návrší stojí kostelík sv. Martina, jenž patří k nejstarším v kraji. Ve 13. století jej údajně postavili templáři, jimž měl prý patřit zdejší dobešovský újezd. Místo stále vyzařuje silnou duchovní energii. Templáři si uměli vybrat velmi působivé lokality pro své sakrální i hospodářské budovy. To vše jim přinášelo úspěch i v nehostinných podmínkách jako zde na Černovicku. I proto se jim patrně připisuje pověst o dobešovském pokladu.

A na závěr?

Kraj na rozhraní Vysočiny a jižních Čech poutníka upoutá svou skromnou krásou i řadou historických stop. Vydejte se do těchto míst a uvidíte sami, že vás krajina pohltí svým tajemným kouzlem...

Literatura:

Turek, J. – Černovice rok po roce 1178–2006
Cikhart, R. – Minulost Tábořska
Cikhart, R. – Popis Tábořska
Božek, H. – Jihočeské medailóny
Internetové zdroje

Miroslav Fiala

100 let Černovického potoka

Chodíme či jezdíme ulicí Na Potoce a možná si málokdo všiml, že skoro na každém můstku z boku je v betonu vyznačen rok 1924. Ano už je to tak. V tomto roce byla asi dokončena tzv. regulace Č/černovického potoka.

Do života lidí v našich krajinách se vedle sídel (vesnic, malých i větších měst, ale i samot), hor či kopců a údolí, lesů a polí i lučin výrazně zapisuje voda v různých podobách. Na začátku je pramen (studánka či studně) nebo obyčejný vodovod, pak jsou to vodní toky a vodní plochy, přírodní nebo umělé, od těch nejmenších až po ty největší. To určitě potvrdí nejen obyvatelé žijící podél Černovického potoka od Černovic až po nedalekou Soběslav, kde se náš potok, jako pravý přítok, vlévá do řeky Lužnice.

A jak je to s tím naším Černovickým potokem? V Písničce o Černovickém potoku – to je rozsáhlá báseň či spíše častuška o tom, jak probíhaly stavební práce při tzv. regulaci našeho potoka před 100 lety od Králova mlýna až k zámku – se píše o Černovickém potoce. Já, který v Černovicích žiju přes 40 let, to také tak vnímám. A nejsem sám. Ale zmiňovaný potok se podle map jmenuje Obecní a **Černovický potok** (a o tom už není pochyb) existuje až od soutoku potoka Lhoteckého a Obecního pod mostem před čern.zámkem. Vtipně veršované dílo **Písnička o Černovickém potoku** sepsal, podle p. Jiřího Turka, pamětník starý p. Jan Zelenka (tiskem vydáno v únoru r. 1925), jiné prameny uvádějí jako autora p. Matěje Vodičku – řídícího učitele v.v. Tuto báseň vám otiskneme k pobavení i k zamyšlení v plném znění v příštím čísle Zpravodaje Černovicko.

Vody Černovického potoka pomáhaly kdysi roztáčet kola četných mlýnů či pil. Vždyť jen v našem městě to byly mlýny Louckého, Králův, Baštův a v Panských Mlýnech mlýn Havelkův, dále mlýn Vrzákův (v 50. letech násilně zbořený – viz pomníček), trochu níže donedávna ještě funkční mlýn Kuberův, zv. Papírna, dále Mrázkův mlýn a v Mlýnech Vařečkův mlýn atd. až do Soběslavi.

Vody Černovického potoka na své poměrně dlouhé cestě naplňují přibližně 20 rybníků různých velikostí, které sloužily nejen jako zásobárny vody pro pohon mlýnů, ale i pro chov ryb (většinou kaprů). Největší rybníky najdeme až na dolním toku potoka, např. rybník Pokoj, Nový,

Zámecký, Zmrhal, ty černovické jsou na mapě jen malé modré skvrnky. Některé rybníky časem zanikly. Málokdo ví, že v Černovicích se kdysi nacházel rybník, či spíše rybníček v místech dnešní zahrady p. Valoucha s hrází někde v prostoru mostu v Soběslavské ulici.

Vody našeho potoka v minulosti určitě užívaly i ženy při praní, jak to známe z dobových obrázků či filmů. Dále k napájení dobytka nebo k některým domácím a řemeslnickým pracím (vodu potřebovali zedníci, ale i řezníci a další). K tomu sloužily dodnes dochované četné schůdky ke dnu potoka s jímkou.

Nesmíme zapomenout ani na to, že jako kdysi, tak i dnes vody z našeho potoka pomáhaly hasit četné požáry. Na zregulovaných úsecích byly k tomu připravené zarážky k přehrazení. Z nedávné doby to byl v r. 1984 velký noční požár budovy naší radnice (MNV a restaurace), velký požár lesa pod Svidníkem v r. 1996, požár chalupy pí Procházkové v r. 1999 aj. Černovičtí dobrovolní hasiči při požárech v okolí často čerpají vodu z rybníků na našem potoce i dnes.

Ale Černovický potok dovedl v minulosti napáchat i velké škody, jako by chudák za to mohl, když přišla/přihnala se tzv. velká voda. Tragická byla náhlá povodeň 7.června r. 1905 (p. Turek ve své knize Černovice rok po roce, na str. 201 a 202 cituje dobový tisk o tomto neštěstí). Další velká povodeň, kterou si už mnozí pamatujeme, postihla celé Česko uprostřed letních prázdnin v r. 2002. V samotných Černovicích a okolí naše potoky situaci zvládly, vodní hladina regulovaného Černovického/Obecního potoka byla v neobvyklých 60 až 70 cm. Díky velkým několikadenním deštům půda vodu už nebrala a četné přítoky našeho potoka na dolním toku a v samotné Soběslavi spolu s rozvodněnou Lužnicí napáchaly katastrofální záplavy.

Možná, že při výčtu toho, jak Černovický potok ovlivňuje náš život, jsem na něco zapomněl, jako např., že náš potok a jeho rybníky slouží i k rekreačním účelům. Díky čističkám vod se do potoka tu a tam opět vrací ryby, pstruzi či raci.

Černovický/Obecní potok v našem městě doznal v minulém století mnoha změn. Po další katastrofální povodni ve dnech 16. až 18. května r. 1911, která si v našem městě vyžádala i lidský život (viz opět citace dobového tisku v knize p. Jiřího Turka Černovice rok po roce, na str.

210 až 212) se už začala situace řešit. Žádá se regulace potoka, ale než se něco začalo, tak do toho vstoupila I. světová válka. Samotná regulace potoka se začala postupně realizovat asi od r. 1921 (těžba a dovoz kamene, úprava okolí, vyhloubení a vykamenování koryta v délce asi 300 metrů, vybudování 6 mostků a mostu v Soběslavské ulici. Na mostech je sice vidět letopočet 1924, ale samotná kolaudace díla podle knihy p. Turka byla až 2. října roku 1925. Potom si dlouhá desetiletí žil náš potok v relativním klidu, v pohodě odolával menším povodním, z nichž byla ta velká v r. 1942 (došlo k protržení hrází u rybníků Pohanka a Nový nad čern. pilou).

Další čilý ruch kolem našeho potoka, v jinak poklidné zóně Černovic, nastal až v polovině 90. let. Do té doby do potoka z okolních chalup ústil odpad a často voda potoka i zapáchala a různě se zbarvovala. Zároveň s budováním moderní čističky odpadních vod za městem u Šindelky se podél Černovického potoka ukládala kanalizace. Tato kanalizace se vybuďovala mj. i v ulici Vodní a Na Potoce. Tři úseky Obecního potoka v celkové délce cca 350 metrů, ty které nebyly zregulovány v roce 1924, byly schovány do betonového čtvercového potrubí. Vše bylo dokončeno a odpadní vody z celých Černovic už od prosince 1995 procházejí moderními technologiemi výkonné čističky (ČOV) a z rybníka u Baštova mlýna se vrací čistá voda zpět do Černovického potoka (vloni prošla černovická ČOV generální opravou a byly nainstalovány nové technologie). Když se v r. 1995 ukončily práce s kanalizací a pak i s plynofikací, dostala ulice Na Potoce i nový kabát. V roce 1998 to bylo nové kovové zábradlí, nové osvětlení a hlavně kamennou dlažbu i dopravní omezení provozu. A tak se tato ulice podél čern. Obecního potoka s několika původními můstky stává součástí romantických vycházkových tras denních i večerních, během celého roku, nejen našich občanů, ale i mnohých návštěvníků našeho městečka.

A co říci/napsat na závěr?

Snad jen to, že ke 100. výročí regulace tzv. Černovického potoka bude v rámci naší tradiční multižánrové akce Černovicko **se baví** letos konané v **sobotu 10. srpna** odpoledne připravena ve vestibulu opraveného Obecního domu (MěÚ) expozice o Černovickém potoku. Pokud by měl někdo z našich čtenářů něco zajímavého k potoku (fotografie, obrázky, nějaký

exponát apod.) k zapůjčení, nabídněte to do konce července v městské knihovně. A dále, plánujeme na **sobotu 7. září** v ulici Na Potoce zábavné odpoledne pro děti i dospělé věnované našemu potoku. Mimo jiné (viz plakáty před akcí) připravíme podmínky na potoce pro závody dětí i dospělých s modely různých plavidel z přírodních či z recyklovaných materiálů, plavidel koupených, ev. dálkově řízených. A to je výzva nejen pro děti připravit si na soutěž přes prázdniny originální malé funkční plavidlo (pokud by se v korytě potoka dostala tvoje loďka do nesnází, můžeš ji ze břehu ovládat/popohnat i hůlkou). Nebude chybět posezení s občerstvením a hudbou, popř. i další překvapení.

JaŘ

REALITNÍ SLUŽBY
VYSOČINA A JIŽNÍ ČECHY
Volejte:
724 601 255
Prodej, koupě, pronájem
Sháníme chaty a chalupy pro naše klienty
Hledáme nové kolegy a kolegyně na pozici makléře
Ocenění nemovitosti zdarma.

Život tropí hlouposti a my je fotografujeme 46.

PROVOZNI DOBA		
PONDĚLÍ	8 ^h -	18 ^h
ÚTERÝ	8 ^h -	18 ^h
STŘEDA	8 ^h -	18 ^h
ČTVRTEK	8 ^h -	18 ^h
PÁTEK	8 ^h -	18 ^h
SOBOTA	8 ^h -	16 ^h
NEDĚLE	SPÁT	

Pravda není hloupost !

Jan Podhola

SEDMIDENNÍ ZVÝHODNĚNÁ JÍZDENKA

- Od 1. 1. 2024 zavádí Kraj Vysočina výhodnou sedmidenní jízdenku.
- Sedmidenní jízdenku bude možné koupit u řidičů ve všech autobusech, na pokladnách i u průvodčích ČD spojů zařazených do Veřejné dopravy Vysočiny.
- Výhodnou jízdenku je možné využívat na zakoupené trase i jako přestupní (v autobuse i ve vlaku).
- Využít ji můžete v obou směrech v průběhu 7 po sobě jdoucích dní, a to bez omezení počtu absolvovaných jízd.
- Hodnota jízdenky se vypočítá jako cena jednoho jízdného x koeficient 7,5. V praxi to znamená, že od osmé jízdy už jedete SE SLEVOU.
- Sedmidenní jízdenku lze uhradit i bezhotovostně (max. do výše 499 Kč).
- Jízdenku musíte mít po celou dobu jejího využití při sobě.
- Sedmidenní jízdenka je výhodná i pro cestující, kteří dosud využívají 50% slevu. Jím se bude cena výhodnější sedmidenní jízdenky vypočítávat z polovičního jízdného.

Více informací včetně kalkulatoru jízdného najdou cestující na www.verejnadopravavysoctny.cz nebo na www.kr-vysocina.cz

MĚSTO ČERNOVICE VÁS ZVE NA

LETNÍ POSEZENÍ S

CIMBÁLOVOU MUZIKOU MAJERÁN

14.7. 2024 od 14:00
SOKOLOVNA ČERNOVICE

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Občerstvení zajištěno

EkoScroll

www.ekoscroll.cz

Kotle
automatické
na uhlí a pelety

ČESKÉ
KOTLE
20 let
tradice

Kotle
na dřevo

Výrobce:

EkoScroll

Santiniho 17/27, 591 02 Žďár nad Sázavou
tel: 734 574 589, 731 654 124, e-mail: info@ekoscroll.cz

MĚSTO ČERNOVICE VÁS ZVE NA 18. ROČNÍK

ČERNOVICKO SE BAVÍ

RANGERS-PLAVCI SESKUPENÍ ZA ÚČELEM PESHATA / CIRCUS PONORKA ČERNOVICKÁ DECHOVKA / CHŮDADLO

VČERA, DNES A ZÍTRA / TJ SOKOL ČERNOVICE / LEZECKÁ STĚNA
DIVADLO NA CHŮDÁCH / HASIČSKÁ TECHNIKA / POHÁDKY PRO DĚTI
ŽONGLOVÁNÍ / PIONÝRSKÁ SKUPINA SVIDNÍK / REBELOVÉ ČESKO / MAŽORETKY
VÝSTAVA TRAKTORŮ / STŘELCI SSK ČERNOVICE / ŠERMÍŘSKÁ SPOLEČNOST AESCULUS
OHŇOVÁ SHOW / ZEMĚDĚLSKÁ TECHNIKA / MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ / VYHLÍDKA Z VĚŽE
SOUTĚŽE A HRY PRO DĚTI / A DALŠÍ...

MODERUJE JAN KOVAŘÍK

SOBOTA
10. 8. 2024
13:00

TRŽIŠTĚ ČERNOVICE
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
TRADIČNÍ TRH A OBČERSTVENÍ

A OKOLÍ

ROMAN PYTELA

Poladatel: Město Černovice, Mariánské náměstí 718, Černovice, IČ: 00248037. Víš? informace na e-mail: kultura@mestocernovice.cz

Černovicko – dvouměsíčník Města Černovice, periodický tisk územního samosprávného celku, anonymy neuveřejňujeme. Řídí redakční rada, která si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeb. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Uzávěrka vždy 20. každý sudý měsíc. Č. 4. 2024, den vydání 8. 7. 2024. Adresa: Město Černovice, Mariánské nám. 718, 394 94 Černovice, IČO 248037, tel. 565 492 102, 565 492 959 – městská knihovna, e-mail: knihovna@mestocernovice.cz. Odpovědná redaktorka M. Železná. Registrováno na MK ČR E 22562. Náklad 400 ks. Tiskne Nová tiskárna s.r.o., www.novatisarkarna.cz.